

Р Е Ш Е Н И Е

N29

гр.Перник, 18.03.2010 г.

В ИМЕТО НА НАР О Д А

Административен съд Перник, в открито заседание на седемнадесети март през две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: И. Георгиев
Членове: Светлана Димитрова
Емилия Иванова

при секретаря Т.М. и с участието на прокурора Румяна Стефанова, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХ дело N 25 по описа за 2010 г., за да се произнесе взе предвид следното:

С решение № 729/08.01.2010 г. постановено по НАХД № 1170/09 г. по описа на Районен съд Перник е отменено наказателно постановление N 11011109/18.02.2008 г. на Директора на Агенция за държавна финансова инспекция гр.София, с което на основание чл.127 ал. 2 от ЗОП е наложено на И.Х.Б. ***, в качеството му на изпълнителен директор и ръководител по чл. 8 ал. 1 от ЗОП, административно наказание глоба в размер на 1000/хиляда/лв. за нарушение по чл.43 ал.1 от ЗОП.

Недоволни от така постановеното решение АДФИ гр. София, чрез процесуалния си представител го обжалват и молят да бъде отменено, като се постанови друго решение, с което обжалваното наказателно постановление да се потвърди. В касационната жалба се твърди, че въззивният съд е постановил неправилно и незаконосъобразно решение т. к. съдът е развил доводи в противоречие с процесуалните норми .Твърди се , че административно наказващия орган е спазил процедурата регламентирана в ЗАНН.

Отвечната по жалбата страна И.Б., чрез процесуалния си представител твърди, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да се потвърди.

Окръжна прокуратура Перник предлага решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.211 ал.1 от АПК, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

В касационното производство страните не са представили относими писмени доказателства в подкрепа на твърденията си. Представените от АДФИ писмени доказателства касаят период две години след установяване на нарушението и не променят установената фактическа обстановка.

Решението на Районен съд Перник се гради върху тезата , че от извършване на нарушението до установяването му е изминал тригодишен период, през който законодателната материя се е променила и с прилагането на нормите, които са действали към момента на извършване на нарушението вече отменени е нарушено правото на защита на наказаното лице. Още повече , че не е отразено в коя редакция е приложен закона. Поради този свой извод съдът е намерил, че наказателното постановление страда от непреодолими пороци, които не могат да бъдат отстранени , а от там и е отменил обжалваното наказателно постановление. Като втори свой довод за отмяна на наказателното постановление въззивният съд е мотивирал липсата на доказана вина .

След преценка на събраните и приобщени доказателства по делото, настоящата инстанция не намери доказателства, подкрепящи тезите застъпени в касационната жалба.

Съдът е обсъдил всички доказателства по делото в тяхната съвкупност и съотносимост. Приетите за установени фактически констатации се подкрепят от доказателствата по делото.

В случая решаващият съд е установил , че за издаване на обжалваното наказателно постановление релевантните факти макар и да са настъпили, не е спазена процедурата и са допуснати нарушения от материално и процесуално естество при издаване на обжалвания акт.

По легална дефиниция адм. нарушение е такова деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с адм. наказание налагано по адм. ред. Във връзка с това, основно право на правонарушителя е да узнае фактическото описание на нарушението което е извършил, с кой закон и конкретно в коя правна норма то е обявено за нарушение и кой е адм. ред за неговото налагане. Корелативно на това право е задължението на адм. наказващия орган въведено с императивните разпоредби на чл.42 т. 4 и 5 и чл.57, ал. 1 т. 5 и 6 ЗАНИ да опише в своя акт нарушението, обстоятелствата при които е извършено и да посочи законните разпоредби, които са нарушени виновно, както и ако междувременно правните норми са претърпели корекции , коя редакция на закона се прилага. Както правилно е приел районния съд всяко неизпълнение на тези разпоредби или неточното им изпълнение, което по естеството си се приравнява на неизпълнение води до порочност на наказателното постановление, която не може да се санира.

Съгласно правилата на чл.218 ал.1 от АПК, касационната инстанция обсъжда само посочените в касационната жалба или протеста пороци на решението.

Разгледаната пред настоящата инстанция касационна жалба не съдържа твърдения, че обжалваното решение на Районен съд Перник е нищожно, недопустимо, неправилно поради нарушение на материалния закон или постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила-отменителни основания по чл.209 т.1, т.2 и т.3 пр. I и II от АПК. От обстоятелствената част на касационната жалба може да се направи извод, че се твърди необоснованост-отменително основание по чл.209 т.3 пр.III от АПК.

Преценявайки мотивите на обжалваното решение и съпоставяйки ги със събраните гласни и писмени доказателства по ах.дело 1170/09год. по описа на ПРС, и имайки в предвид, че съдът основава решението си върху приетите от него за установени обстоятелства по делото, настоящата инстанция намира, че изложените мотиви в пълен обем съответстват на доказателствата по делото и диспозитива на решението.

В този смисъл депозираната касационна жалба е неоснователна, а постановеното от ПРС решение е законосъобразно, обосновано и правилно, поради което същото ще следва да бъде оставено в сила.

Водим от изложеното, съдът

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА решение № 729/08.01.2010 г. постановено по НАХД №1170/09 г. по описа на Районен съд Перник, с което е отменено наказателно постановление N11011109/18.02.2008 г. на Директора на Агенция за държавна финансова инспекция гр.София, с което на основание чл.127 ал. 2 от ЗОП е наложено на И.Х.Б. ***, в качеството му на изпълнителен директор и ръководител по чл. 8 ал.1 от ЗОП, административно наказание глоба в размер на 1000/хиляда/лв. за нарушение по чл.43 ал.1 от ЗОП.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/